

УИЛИЯМ МАКДОНАЛД ТОВА Е ВЪПРОСЪТ

Превод от английски: [Неизвестен], —

chitanka.info

ПРЕДГОВОР

В живота няма случайности. Всичко става по определен план. Затова и тази книжка не е попаднала случайно в ръцете Ви. В нея пише неща, които могат да насочат целия Ви живот в съвсем нова посока. Как ли?

Книжката Ви показва как можете да получите прошка за греховете си и мир с Бога, а освен това и да сте сигурни, че ще имате дом в небето, когато животът Ви на земята свърши. Опитвам се да отговоря на някои въпроси, които може би отдавна Ви занимават. Всеки разумен човек би трябвало да си зададе тези въпроси. Затова, отделете няколко минути и прочетете внимателно тази малка книжка. Последният отговор е решаващият. Ако направите крачката, описана в него, ще бъдете благодарни до края на живота си. А и след това.

ГАРАНЦИЯ

Библията си има гаранция. Тя е записана в Евангелието от Йоан, глава 7, стих 17 (Йоан 7:17). Там сам Бог обещава, че всеки, който искрено търси истината, ще я намери.

Направете опита! Помолете Бог да Ви покаже кой е Той. После прочетете тази книжка и внимавайте какво пише в цитираните текстове от Библията.

Следващите минути биха могли да станат най-важните в целия Ви живот. Ако кажете „да“ на Божието послание, ще бъдете един от щастливците, които имат вечен живот.

КОЕ Е НАЙ-ВАЖНОТО В ЖИВОТА?

Важно е да сме здрави, но това не е най-важното, понеже все някога всички ще умрем.

Важно е да имаме пари, но и това не е най-важното, понеже един ден ще трябва да оставим всичко, което притежаваме.

Важно е да се радваме на живота, но и това не продължава вечно.

Ако размислим колко е кратко времето ни, а колко е дълга вечността, то има само едно нещо, което е наистина важно — ние трябва да сме сигурни къде ще бъдем през тази вечност. Ние просто трябва да знаем дали нашата вечност ще се нарича РАЙ или АД.

Иисус е задал решаващия въпрос: „Какво се ползва човек, като спечели целия свят, а изгуби живота си? Защото, какво би дал човек в замяна на живота си?“ (Марк 8:36–37).

ЗАЩО ИЗОБЩО ВСИЧКО ТОВА Е ПРОБЛЕМ?

Проблемът се нарича грях. Грехът е отделил човека от Бога и затова той вече не е подходящ за небето (Рая), а става само за пъкъла (Ада). Библията казва: „Вашите беззакония ви отделиха от вашия Бог и вашите грехове скриха лицето Му от вас“ (Исая 59:2).

КАКВО Е ГРЯХ?

Грях е всяко нещо, което не достига Божието съвършенство. Това има предвид Бог, когато казва: „Всички съгрешиха и са лишени от Божията слава“ (Римляни 3:23).

Грях е всичко, което вършим, макар да знаем, че не е правилно: „Всяка неправда е грях“ (1 Йоан. 5:17).

Грях е всичко, което не вършим, макар да знаем, че трябва да го извършим: „Ако някой знае да прави добро и не го прави, за него това е грях“ (Яков 4:17).

Грях е всичко, което накърнява съвестта ни: „Всичко, което не става от вяра, е грях“ (Римляни 14:23).

Грях е всяко своеволие — когато ние казваме на Бога: „Не Твоята воля, а моята воля да бъде!“

Не само нашите мисли, думи и дела са греховни. Целият ни вътрешен живот е изпълнен с грях. Това, което сме, е далеч по-лошо от всичко, което вършим или някога сме извършили.

СЪЗДАВАТЕ МИ ЧУВСТВО ЗА ВИНА! НЕ ИСКАТЕ ЛИ ДА ИМАМ ДОБРО САМОЧУВСТВИЕ?

Бог иска да се чувствате виновен, понеже наистина сте виновен. Трябва да се събудите и най-после да предприемете нещо против това. Който не желае да признае, че е болен, никога не отива на лекар. Иисус Христос е казал: „Здравите нямат нужда от лекар, а болните“ (Лука 5:31).

Само онзи, който си признае, че е грешник, ще дойде при Иисус. Какво ни ползва доброто самочувствие, ако се плъзгаме към пропастта?

ЩОМ ДОБРИТЕ ХОРА ОТИВАТ В РАЯ, А ЛОШИТЕ — В АДА, ЗНАЧИ НЯМА ОТ КАКВО ДА СЕ БЕЗПОКОЯ.

Ако предпоставката е погрешна, то и заключението ще е погрешно.

Предпоставката е погрешна — не е вярно, че добрите хора отиват в Рая. Защо? Защото Бог казва, че добри хора изобщо няма: „Няма праведен човек на земята, който върши добро и не греши“ (Еклизиаст 7:20).

Единствените хора, които отиват в Рая, са лоши хора, които Бог е спасил по милост. Предположението, от което изхождате, е погрешно,

затова и заключението Ви е погрешно. Ако Вие не сте спасен по милост, значи имате всички основания да се безпокоите.

ДА НЕ БИ ДА ТВЪРДИТЕ, ЧЕ СЪМ ТОЛКОВА ЛОШ КАТО ПОВЕЧЕТО ХОРА, КОИТО ПОЗНАВАМ?

Ако се сравнявате с приятели и роднини, може би не сте толкова лош. Само че това не е мащабът за сравнение. Библията казва, че само неразумните хора се сравняват със самите себе си или с другите (това е писано във 2 Коринтяни 10:12). Само Божият стандарт е валиден. Въпросът е как Бог ни вижда — а в Неговите очи всички сме грешници.

АКО СПАЗВАМ ДЕСЕТТЕ БОЖИ ЗАПОВЕДИ И ВЪОБЩЕ СЕ СТАРАЯ, ТОВА НЕ Е ЛИ ДОСТАТЪЧНО?

Първо трябва да осъзнаете какво изискват от Вас Десетте Божии заповеди.

1. Никакви други богове. Истинският Бог трябва да е на първо място. Това изключва всички езически богове, но също така и всички съвременни богове като напр. пари, секс, власт, егоизъм. Никой от тези богове не бива да заема престола във Вашия живот.

2. Никакви идоли. Тази заповед ни забранява да почитаме каквито и да било неща или личности, например колата, къщата, някоя жена или собствените си деца.

3. Не споменавайте Името на Господа лекомислено или неискрено. Това означава, че е забранено да се кълнем лъжливо, както и да споменаваме Бога, без въобще да се замисляме какво казваме.

4. Пазете почивния ден. Ние трябва да си отделим един специален ден от седмицата за богослужение.

5. Почитайте майка си и баща си. Покорявайте им се, отнасяйте се към тях с уважение, грижете се за тях, показвайте им колко сте им благодарни.

6. Не убивайте. Дори и никога да не сте убили човек, не бива да забравяте, че всички ние сме отговорни за убийството на Божия Син. Нашите грехове са Го приковали на кръста. Освен това Исус е учил, че омразата и гневът са убийство в зачатък (Матей 5:21–22; 1 Йоан. 3:15). А абортът не е ли убийство на неродено дете?

7. Не прелюбодействайте. С това се забраняват всякакви сексуални връзки извън брака. Исус е учил, че дори погледът с

пожелание вече е прелюбодеяние (Матей 5:28).

8. Не крадете. Не крадете имуществото на съседа си, но не крадете и от Бога покорството и почитта, които Му дължите.

9. Не лъжете. Не фалшифицирайте данните в данъчната си декларация. Не си намалявайте годините. Не използвайте „благородни“ или „принудителни“ лъжи. Не преувеличавайте и не разкрасявайте разказите си.

10. Не пожелавайте. Пожеланието и похотта започват в ума. Значи тази заповед означава, че трябва да имате чист мисловен живот. Какво става в мислите Ви?

Иисус е обобщил тези заповеди, като е казал, че ние трябва да обичаме Бога над всичко и ближния си — като себе си. Никога, нито един човек — освен самия Иисус — не е спазил тази заповед.

ЗАЩО ИЗОБЩО СА ДАДЕНИ ДЕСЕТТЕ ЗАПОВЕДИ, СЛЕД КАТО НИКОЙ НЕ МОЖЕ ДА ГИ СПАЗВА?

Дадени са, за да ни изобличат. Те трябва да ни убедят, че действително сме грешници: „Чрез закона става само познаването на греха“ (Римляни 3:20). За да се види, че една линия е крива, трябва права линия. Заповедите са правата линия, която Бог ни дава. Ние заставаме до нея и изведнъж забелязваме колко сме криви.

Но заповедите никога не са били замислени като стълбичка, по която да се изкачим до небето. Огледалото ни показва колко сме мръсни — но то не може да измие мръсотията. Термометърът ни показва, че имаме висока температура — но той не може да я свали.

А НЯМА ЛИ НИКАКЪВ НАЧИН ДА ИЗКУПЯ ГРЕХОВЕТЕ СИ?

Не, няма.

„Защото нито едно създание няма да се оправдае пред Него чрез делата на закона, понеже чрез закона става само познаването на греха. А Божието оправдание е чрез вяра в Иисус Христос, за всички, които вярват; защото няма разлика, защото всички съгрешиха и са лишени от Божията слава, но се оправдават даром от Неговата благодат, чрез изкуплението, което е в Христос Иисус“

(Римляни 3:20,22–24)

ИСКАТЕ ДА КАЖЕТЕ, ЧЕ НАПРАЗНО СЪМ СЕ СТАРАЛ ДА ИЗКУПУВАМ ГРЕХОВЕТЕ СИ?

В Библията никъде не пише, че можем сами да изкупим греховете си. Напротив, Библията казва, че цялата ни правда (най-доброто, което можем да предложим) е като мръсен парцал (това е писано в Исаия 64:6).

Не, Бог не иска от нас да изкупуваме греховете си. Той иска да се покаем.

КАКВО ОЗНАЧАВА „ДА СЕ ПОКАЕМ“?

Да се покая означава да променя начина си на мислене — относно греха, относно самия себе си, относно Бога и относно Христос. Това променя цялостната ми вътрешна нагласа, а оттам — и действията ми. Покаянието засяга не само разума, но и съвестта. Това е признанието на грешника, че е безбожен, изгубен, безпомощен и безнадежден и се нуждае от Божията милост. Това е завой на 180°. Това означава, че аз заставам на страната на Бога, отдавам правото на Него, а осъждам самия себе си.

Това включва и съжаление — мъчно ми е, че съм съгрешил. Но покаянието е много повече. Защото понякога съжаляваме, че грешим, но не преставаме да го правим.

Е, НЯМАМ ЛИ НИКАКВА ВЪЗМОЖНОСТ ДА ЗАСЛУЖА СПАСЕНИЕТО СИ? ТОВА БИ МИ ХАРЕСВАЛО ПОВЕЧЕ.

Точно затова представата, че човек може сам да се спаси, е толкова популярна. Мисълта сами да изкупим греховете си, естествено ни ласкае. Така греховната човешка природа все пак получава някаква почит.

Но няма такава възможност — ние не можем сами да заслужим спасението си. Бог казва, че можем да се спасим единствено по милост, по благодат (Ефесяни 2:8–9).

ВСЕ ПОВТАРЯТЕ, ЧЕ ЧОВЕК СЕ СПАСЯВА ПО МИЛОСТ. КАКВО ЗНАЧИ ТОВА?

Милост, или благодат, означава, че Бог прави добро на тези, които не го заслужават. Това е като подарък, който също не сме заслужили. Ние си заслужаваме заплатата, за която сме работили. Но един подарък не — него можем само да приемем с благодарност. Милостта и собствените заслуги са несъвместими. Или едното, или другото.

Трябва да се прави разлика и между благодат и право. По право ние получаваме това, което сме заслужили. А по благодат получаваме това, което не сме заслужили.

ПРАВИЛНО ЛИ РАЗБИРАМ, ЧЕ ВИЕ НЕ ВЯРВАТЕ В СТОЙНОСТТА НА ДОБРИТЕ ДЕЛА?

Вече видяхме какво казва Библията за това: ние не можем да се спасим чрез добри дела. Но след като вече сме спасени по благодат, животът ни трябва да е белязан от добри дела. Добрите дела не са причината, а следствието от спасението ни. Те не са коренът, а плодът. Не са източникът, а резултатът.

Първото добро дело, което човек може да извърши, е да повярва в Иисус Христос (Йоан 6:29). Оттам нататък всичко, което вършите за Божия слава и за доброто на ближния си, е добро дело.

АЗ СЪМ КРЪСТЕН КАТО ДЕТЕ. ТОВА НЕ Е ЛИ ДОСТАТЪЧНО?

Кръщението не спасява никого — нито децата, нито възрастните. В целия Нов Завет няма нито един стих, който да подкрепя кръщението на малки деца. Четем, че са се кръщавали само хора, които са повярвали в Иисус Христос като техен Господ и Спасител (Деяния 2:41).

Учението, че кръщението спасява малките деца, представя Бога като несправедлив съдия, който осъжда хора, които не са имали кой да ги кръсти като бебета.

Така водата става спасител, а не Иисус.

АКО ДЕЦАТА МОГАТ ДА СЕ СПАСЯТ, КАТО ГИ ПОРЪСЯТ С МАЛКО ВОДА, ЗАЩО ТОГАВА ИИСУС Е ТРЯБВАЛО ДА УМИРА?

Децата не могат да се спасят така. Това просто не действа. Много хора, които са били кръстени като малки, после са станали прелюбодейци, убийци и престъпници.

КАЖЕТЕ МИ ЯСНО! КАКВО ТРЯБВА ДА НАПРАВЯ, ЗА ДА СЕ СПАСЯ?

Трябва да се родите отново. Исус е казал съвсем кратко и ясно: „Не се чуди, че ти казах: Трябва да се родите отново“ (Йоан 3:7). Ако не сте новородени, никога няма да видите Божието царство и никога няма да влезете в него.

КАКВО ОЗНАЧАВА „ДА СЕ РОДЯ ОТНОВО“?

Новорождението е чудо. То е едно свръхестествено Божие дело, което се извършва, когато човек се покае за греховете си и с вяра приеме Исус Христос за свой Господ и Спасител. Първото Вираждане е било телесно. Второто е духовно.

НЕ Е ЛИ НЕТОЛЕРАНТНО ДА СЕ ТВЪРДИ, ЧЕ ВЯРАТА В ХРИСТОС Е ЕДИНСТВЕНИЯТ ПЪТ КЪМ СПАСЕНИЕТО?

Тогава Библията е нетолерантна.

Исус е казал, че никой не може да дойде при Бог Отец освен чрез Него (Йоан 14:6).

Апостол Петър е казал, че никой не може да се спаси по друг начин освен чрез Христос (Деяния 4:12).

Павел е писал, че не може да има друга основа освен Христос (1 Коринтяни 3:11).

Вярата в Христос е единственият път за спасение.

КАКВО ОЗНАЧАВА ДА СЕ ВЯРВА?

Това означава, че приемате само Исус Христос като единствената си надежда за Рая, отхвърляте всяка представа, че можете да се спасите сами или да допринесете с нещо за спасението си, и разчитате изцяло на Него.

Библията използва различни изрази, които имат един и същ смисъл:

- да приемем Христос
- да минем през вратата
- да отворим вратата на сърцето си
- да ядем
- да пием

- да се върнем у дома (като блудния син)
- да приемем подарък
- да погледнем на Христос
- да докоснем (полите на дрехата Му)
- да приемем поканата за сватба
- да Го последваме.

ВЯРАТА НЕ Е ЛИ СКОК В НЕИЗВЕСТНОТО?

Не. Напротив — вярата изисква най-сигурната гаранция и я намира в Божието слово. Няма нищо, което да е толкова сигурно колкото Божието слово. Неговото Слово е истина (Йоан 17:17). Да му се доверим е най-разумното, най-логичното, най-нормалното нещо, което човек изобщо може да направи. Какво би могло да бъде по-разумно от това, едно творение да се довери на Твореца си? Той не може да мами, да лъже, нито пък може да бъде лъган.

НЕ Е ЛИ БЛАГАТА ВЕСТ ПРЕКАЛЕНА ПРОСТА, ПРЕКАЛЕНА ЕВТИНА?

Да се спаси човек е просто — толкова просто, че е възможно за всеки. Евтино е за грешника — не струва нищо (Исая 55:1).

За Спасителя обаче не е било евтино. Той е трябвало да остави небесната слава, да слезе в джунглата на греха, да страда, да пролее кръвта Си и да умре от една ужасна смърт, за да изкупи прошка за нас (1. Петрово 2:24).

КАК МОГА ДА СЪМ СИГУРЕН ДАЛИ СЪМ ПОВЯРВАЛ ПРАВИЛНО ИЛИ ДОСТАТЪЧНО?

Вярата не е спасителят. Спасителят е Иисус. Истинската вяра се уповава на Него. Това не е интелектуалното съгласие с определени факти, а доверяването на една Личност. Не е решаващо дали вярвам много или малко — решаващо е да вярвам в правилното нещо, т. е. в правилната Личност.

КАЗВАТЕ, ЧЕ ЗА ДА СЕ СПАСИ ЧОВЕК, НЕ ТРЯБВА ДА ПРАВИ НИЩО. ТРЯБВА ОБАЧЕ ДА ПОВЯРВА. ТОВА НЕ Е ЛИ ПРОТИВОРЕЧИЕ?

Звучи противоречиво, но внимавайте — това не е дело, което ще извършите и ще имате заслуга за него. Вие не се спасявате поради това, че сте член на някоя църква, участвате в тайнствата, давате

милостиня и пр. (Тит 3:5). Да се вярва в Христос не е постижение. С това вие не печелите никакви заслуги. Затова после не можете и да се хвалите.

КАК МОГА ДА СЪМ СИГУРЕН, ЧЕ ЩЕ ИЗДЪРЖА, СЛЕД КАТО СЪМ ПОВЯРВАЛ ВЕДНЪЖ?

Точно както не сте могли да се спасите сам, така няма да можете и да запазите спасението си.

Христос не само спасява — Той и опазва. Ако Той е започнал едно добро дело във Вас, Той и ще го довърши докрай (Филипяни 1:6; Юда 24).

АКО НЯМА НУЖДА ДА СЕ ПРАВИ НИЩО ДРУГО ОСВЕН ДА СЕ ВЯРВА, НЕ МОЖЕ ЛИ ТОГАВА ЧОВЕК ДА СИ ЖИВЕЕ, КАКТО СИ ИСКА?

Когато се спасите, Бог променя желанията Ви. Вие вече нямате желание да съгрешавате. Изгубвате невъздържания апетит към греха. Вече не искате да практикувате нещата, които са приковали Вашия Спасител на кръста. Вече имате стремеж към светостта. Библията казва: „И така, ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина, ето, всичко стана ново!“ (2. Коринтяни 5:17).

А АКО СЪГРЕШАВАМ, СЛЕД КАТО СЪМ СПАСЕН, НЯМА ЛИ ДА ИЗГУБЯ СПАСЕНИЕТО СИ?

Иисус е казал, че нито една-единствена овца от Неговото стадо няма да се изгуби (Йоан 10:27,29).

Всички, които са били оправдани, един ден ще бъдат прославени (Римляни 8:30).

Спасението представлява едно раждане (Йоан 3:3–5). Раждането е нещо окончателно, което вече не може да се върне обратно.

Спасението означава вечен живот (Йоан 3:16,36). А „вечен“ означава без край.

Нищо не може да отлъчи вярващия от Божията любов (Римляни 8:38–39).

НО АЗ ПОЗНАВАМ ЕДИН ЧОВЕК, КОЙТО БЕШЕ СПАСЕН, А ПОСЛЕ ИЗПАДНА В ГРЯХ И СЕ ИЗГУБИ. КАКВО ЩЕ КАЖЕТЕ ЗА ТОВА?

Ако наистина е бил спасен, значи не е изгубен. Но ако само на думи е изповядал, че вярва, той всъщност никога не се е обърнал

наистина, а най-много да е преживял морален подем. Това е изглеждало като ново начало, но след известно време той отново се е върнал към стария си живот.

Ние трябва да градим вярата си върху Библията, а не върху собствените си преживявания. Въпросът винаги трябва да бъде: „Какво казва Библията?“

АКО ВСИЧКИ ГРЕХОВЕ СЕ ПРОЩАВАТ, КАКВО СТАВА С ГРЕХОВЕТЕ, КОИТО ВЪРШИМ, СЛЕД КАТО СМЕ ПОВЯРВАЛИ?

Когато се спасим, ни се прощават всички грехове, що се отнася до наказанието за греховете. Когато Исус е умрял на кръста, Той е умрял за всичките ни грехове — миналите, настоящите и бъдещите.

Когато Той е умрял, всички наши грехове все още са били в бъдещето. Той е платил за всичките. Съдията Бог вече не намира грехове, за които трябва да накаже вярващия с вечна погибел, защото Исус е понесъл наказанието на Голготския кръст: „И така, сега няма никакво осъждане за онези, които са в Христос Исус“ (Римляни 8:1).

Но греховете, които извършваме след обръщението си, имат редица последствия:

- Те опозоряват Името на Господа.
- Те ни ограбват радостта.
- Те поставят под съмнение истинността на нашето обръщение.

Дж. Пакър казва: „Единственото доказателство за обръщението е един обърнат ЖИВОТ.“

- Те спират духовния растеж.
- Бог ни възпитава чрез наказание. Когато повярваме, ние получаваме една прошка, която наричаме „съдийска прошка“ — Съдията Бог ни оправдава веднъж завинаги от вечното наказание за греха. Когато грешим като вярващи и изповядваме греховете си, ние получаваме това, което наричаме „бащинска прошка“.

- Бащата Бог ни прощава като на Свои деца. От този вид прошка се нуждаем всеки ден, до края на живота си.

КАКВО ЩЕ СЕ СЛУЧИ, АКО СЪМ ПОВЯРВАЛ, НО УМРА, БЕЗ ДА СЪМ ИЗПОВЯДАЛ НЯКОИ СВОИ ГРЕХОВЕ?

Както току-що обяснихме, наказанието за тези грехове е понесено от Исус на кръста. Той е платил за тях, а Бог никога няма да

изиска да се плаща два пъти за едно и също нещо. Значи вечното Ви спасение не се влияе от това.

Общението с Бога, което е било нарушено чрез Вашите грехове, ще бъде възстановено, когато влезете в Неговото присъствие. Греховете, които ние не сме изповядали, водят до това, че ще изгубим част от наградата си пред Христовото съдилище.

КАЗВАТЕ, ЧЕ ХРИСТОС Е УМРЯЛ ЗА ВСИЧКИ ХОРА. ЗАЩО ТОГАВА НЕ ВСИЧКИ СЕ СПАСЯВАТ?

Смъртта на Иисус Христос е достатъчна за греховете на всички хора от всички времена. Но от Неговата смърт се ползват само хората, които Го приемат с вяра като свой Спасител.

Бог не спасява никого против волята му. Той няма да напълни небето с хора, които не искат да са там.

ТРЯБВА ЛИ ДА БЪДА ОБЗЕТ ОТ СИЛНИ ЧУВСТВА, КОГАТО ПОВЯРВАМ?

Това се случва при някои хора, при други — не. Хора, които повярват в много тежки житейски обстоятелства, често преживяват драматично освобождение. Други приемат тихо и спокойно Божия дар. Разбира се, спасението предизвиква и емоции, но те могат да бъдат различно силни, понякога се появяват по-късно. А и емоционалните състояния обикновено са преходни и се променят.

КАК МОГА ДА ЗНАМ ДАЛИ СЪМ СПАСЕН?

Първо чрез Библията. Библията е била написана, за да може всеки да знае, че има вечен живот, ако вярва в Божия Син (1 Йоан. 5:13). Има и други показатели:

- желанието да се покоряваме на Бога
- любов към християните
- осветен живот
- отвращение от греха
- любов към Божието слово
- радост от молитвата
- съзнание за Божието водителство
- постоянство във вярата
- свидетелството на обитаващия в нас Дух
- желанието да казваме и на другите благата вест.

НЕ ТРЯБВА ЛИ ДА СЛОЖА В РЕД ЖИВОТА СИ, ПРЕДИ ДА ДОЙДА ПРИ ИИСУС?

Благата вест не е това. Колкото повече опитвате, толкова повече ще се отчайвате. Това, от което се нуждаете, не е обновена фасада, а нов живот.

Разпънатият заедно с Иисус разбойник не е могъл да сложи в ред живота си — и Вие също не можете. Иисус е разказал за един такъв човек, който се опитвал да приведе в ред живота си. Къщата му била изчистена и украсена, но била празна — той не бил пуснал вътре Спасителя. Състоянието му впоследствие било по-лошо отколкото първоначално (Матей 12:43,45).

НЕ Е ЛИ НАХАЛНО ДА ТВЪРДЯ, ЧЕ СЪМ СПАСЕН?

Ако спасението зависеше от нас, това действително би било нахалство. Но ако един вярващ човек казва, че е спасен, това не е прекалено. Всъщност всичко, което той казва, е следното: „Греховете ми бяха изцяло мое дело; спасението е изцяло дело на Бога.“ Той отдава спасението изцяло на Бога и Неговата благодат. Човекът с нищо не е допринесъл за него.

Най-ужасен грях би било да обявим Бога за лъжец — а точно това правим, ако не вярваме на думите, които Той е казал за Своя Син (1 Йоан. 5:10).

АКО ХРИСТИЯНИТЕ ИМАТ ПРАВО, ЗАЩО ТОГАВА СА ТОЛКОВА МАЛКО?

Този въпрос предполага, че мнозинството винаги или поне най-често има право. Това обаче не е вярно.

При Потопа са се спасили само осем души; всички останали са загинали.

На Голгота мнозинството е грешало; само една шепа уплашени ученици са били прави.

Иисус е казал: „Широка е портата и пространен е пътят, който води към погибел, и мнозина са онези, които минават през тях. Понеже тясна е портата и тесен е пътят, който води към живот, и малцина са онези, които ги намират“ (Матей 7:13–14).

АКО БОГ Е ВСЕМОГЪЩ, ЗАЩО ТОГАВА ДОПУСКА ВОЙНИ, КАТАСТРОФИ И СТРАДАНИЯ?

Всички тези неща са дошли в света като следствие от греха. Бог не е причинителят на никакво зло. Всички болести, всички страдания, всички мъки и смъртта имат за първопричина дявола. Бог допуска всичко това, но Той използва страданията за Своя слава и за добро на Своя народ. В крайна сметка всичко трябва да съдейства за Неговите благи намерения.

АКО БОГ Е ЛЮБОВ, КАК МОЖЕ ДА ХВЪРЛЯ ХОРАТА В ПЪКЪЛА?

Преди всичко Бог не е направил пъкъла за хората. Той го е направил за дявола и неговите ангели. Бог не иска нито един-единствен човек да отиде в пъкъла. За да предотврати това, Той е изпратил Своя Син на света, за да страда, да пролее кръвта Си и да умре от една ужасна смърт. Но ако човек презре и отхвърли това предложение за спасение? В Ада ще отидат само такива хора, които са си избрали това, които съзнателно са отхвърлили Божия дар на вечния живот.

СМУЩАВАТ МЕ МНОГОТО ЛИЦЕМЕРИ В ЦЪРКВИТЕ.

Важно е да имаме предвид, че има голяма разлика между истинските християни и тези, които са такива само на думи. Някои хора изповядват Христос само с устата си, а други доказват с живота си, че са истински християни. И в политиката има лицемери, но това не ни пречи да гласуваме за тези, на които вярваме. Сред спортистите също има лицемери, но това не пречи на масите да се тълпят по стадионите. Има фалшиви пари, но никой не отхвърля заради това всички пари. Всъщност, имитират се само неща, които имат действителна стойност. Ние не бива да оправдаваме християнското лицемерие, но не бива и да го използваме като оправдание да не повярваме. Бог не иска от Вас да повярвате в християните — Вие трябва да повярвате в Иисус. Когато станете християнин, ще имате възможността да покажете на света какво представлява истинският християнин.

КОЛЕБАЯ СЕ, ЗАЩОТО МИСЛЯ, ЧЕ ЦЪРКВИТЕ СЕ ИНТЕРЕСУВАТ САМО ОТ ПАРИТЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ СИ.

Понякога това се използва като оправдание, за да не иска човек да повярва. Наистина е вярно, че има организации, които много умело събират парите на хората. Но това е карикатура на християнството. Бог не иска Вашите пари. Той иска Вашето пълно доверие.

ТРЯБВА ЛИ ДА ПРИЕМА КРЪЩЕНИЕ, КОГАТО СТАНА ХРИСТИЯНИН?

Ако наистина сте повярвал, сам ще искате да се кръстите. Това не е необходимо, за да се спасите, но е необходимо, ако искате да бъдете послушен на Бога. Исус е заповядал кръщението и затова то е много важно (Матей 28:19). Това е една от първите възможности да засвидетелствате вярата си публично. Ако някой упорито отказва да се кръсти, е съмнително дали е повярвал истински. Един повярвал християнин, който умре некръстен, ще си остане некръстен за цялата вечност.

АКО ПОВЯРВАМ, ТРЯБВА ЛИ ДА СЕ ОТКАЖА ОТ ВЯРАТА НА РОДИТЕЛИТЕ СИ И НАРОДА СИ?

Зависи каква е тази вяра. Ако тя отрича, че Христос е Бог, или учи, че човек се спасява чрез собствените си дела, или практикува идолопоклонство, или отрича, че Библията е Божието слово — тогава трябва да се отречете от тази вяра. Ще го направите дори да имате конфликти с близките си.

Исус е казал: „Да не мислите, че дойдох да донеса мир на земята; не дойдох да донеса мир, а меч. Защото дойдох да разлъча човек от баща му, дъщеря — от майка ѝ и снаха — от свекърва ѝ; и неприятели на човека ще бъдат домашните му“ (Матей 10:34–36). Често най-близките се обръщат срещу човек, който е току-що повярвал.

Но това не бива да ви обезсърчава. Опитът показва, че първоначалната враждебност отслабва, ако повярвалият води достоен за християнската си изповед живот. А често впоследствие и самите близки повярват. Отговорността на християнина е да се покорява на Господа, а последствията да оставя на Него. Господ винаги възнаграждава послушанието.

МИСЛЯ, ЧЕ ТРЯБВА ДА ПОВЯРВАМ, НО МЕ Е СТРАХ. МОЖЕТЕ ЛИ ДА МИ КАЖЕТЕ КАКВО СТАВА С МЕН?

Причините може да са различни.

- Може да се дължи на гордост.
- Може да се срамувате да застанете на страната на Исус.
- Може да обичате греха повече от Христос, удоволствието да ви е по-важно от светостта.
- Може да ви задържа любовта към някой невярващ човек.
- Може да ви задържа натискът на семейството, страхът от реакцията на родителите или близките ви.

МИСЛЯ ДА ПОЧАКАМ ОЩЕ МАЛКО. КАКВО ЛОШО ИМА В ТОВА?

Забравяте две неща. Едното е несигурността на живота. Ще бъдете ли жив утре? Другото е възможността Исус да се върне на земята всеки момент.

РАЗБИРАМ, ЧЕ МОГА ДА УМРА ПРИ НЕЩАСТЕН СЛУЧАЙ, НО ТОВА С ИДВАНЕТО НА ИИСУС?

Исус е обещал на учениците Си, че ще се върне на земята. Никой не знае кога. Може да стане и днес. Има много признаци, които подсказват, че ще бъде скоро. Когато Той дойде, всички истински вярващи ще бъдат взети на небето заедно с Него. Всички, които са чули евангелието, но са го отхвърлили, повече няма да имат шанс. Те ще трябва да преминат през едно време на неописуеми страдания на земята и след смъртта си ще отидат в Ада.

ЗА КРАЯ НА СВЕТА ЛИ ГОВОРИТЕ?

Не. Преди да дойде края на света, трябва да се случат още много неща. Първо, Исус ще се върне и ще вземе истинските християни при Себе Си на небето. После ще последва един период на нечувани бедствия и страдания, след който Исус ще установи царството Си на земята. Това царство ще трае 1000 години. Едва в края на това време този свят ще свърши. Той ще изгори в един колосален пожар. Тогава Бог ще създаде ново небе и нова земя, които ще траят вечно.

ВСИЧКО Е ЯСНО. КАЖЕТЕ МИ ОЩЕ ВЕДНЪЖ, КОЛКОТО МОЖЕ ПО-ПРОСТО, КАК МОГА ДА СЕ СПАСЯ И ДА СЪМ СИГУРЕН В ТОВА.

Първо, трябва да признаете пред Бога, че сте виновен, изгубен грешник и заслужавате наказанието на вечната смърт.

Трябва да се откажете от всяка мисъл, че можете да се спасите сам, или пък по някакъв начин да допринесете за спасението си чрез прилично поведение и някакви добри дела.

После трябва да повярвате, че Господ Иисус Христос е умрял като Ваш Заместник и с това е понесъл наказанието, което Вие заслужавате за греховете си.

Накрая трябва в едно съзнателно решение на вярата да го приемете като Ваш единствен Господ и Спасител и Ваша единствена надежда за небето.

Ако направите това напълно искрено, Бог гарантира в Словото Си, че сте спасен за цялата вечност.

Ето Божието обещание: „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, а да има вечен живот“ (Йоан 3:16).

Можете да спечелите всичко, а не можете да загубите нищо.

Искате ли да повярвате в Иисус Христос?

Искате ли да го направите сега?

...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.